

Едвамъ сега се сѣтилъ
зидаря, каква била работата.

Той безъ да се бави, грабва
сждѣтъ съ варѣта и хопъ!
излива ѝ въ куминия върху
главата на коминочистеца.

Когато и двамата слѣ-
зли долу на пѣтя не мож-
ли да се познаѣтъ единъ
други: зидаря стѣ саждитѣ
стапжлъ черенъ, а комино-
чистеца омаъ варѣта ста-
нжлъ бѣлъ.

И двамата видѣли, че не направили добра
съ тази шега. Тѣ се обѣщали, щото отъ сега до
си не играѣтъ така. Но нѣкога шегата при-
нася и врѣда.

Мишка и Слонъ.

Басня.

Единъ слонъ като билъ покритъ съ много
хубава покривка и като носѣлъ царския синъ на
гърбѣтъ си гордо, гордо прѣстѣпвалъ изъ ули-
цитѣ въ нѣкой си градъ. Улицитѣ на този градъ
биле прѣпжлнени съ человекѣци, защото всѣки
искалъ да види бѣднѣния царъ на тѣхната земя.
Тамъ въ една улица стояла и една мишка. Тя
като видѣла това, казала: человекѣци, защо гле-